

Farul Creștin

Romania

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 4

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
28 Ianuarie 1939

ÎN CIURUL SATANEI

de I. T. Cocuț

„Domnul a zis: „Simone, Simone, Satana v'a cerut să vă cearnă ca pe grâu. Dar Eu M'am rugat pentru tine ca să nu se piardă credința ta și, după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi” (Luca 22:31, 32).

Se întâmplă multe lucruri în univers cari au de a face deadreptul cu viețile noastre, fără ca noi să știm ceva despre ele. În ceruri a fost o mare discuție între Satana și Dumnezeu cu privire la Iov, fără ca el să fie informat. Mai mult, Dumnezeu a lăsat pe Satana să-l ispitească pe acest sfânt al vremurilor vechi, fără să-l înștiințeze și pe el despre aceasta. De ar fi știut Iov convorbirea din ceruri cu privire la el, povara lui ar fi fost mult mai ușoară.

Satana l-a cerut.

În cuvintele de mai sus găsim un caz asemănător. Prințul iadului a cerut, — când, nu ni se spune, — ca Dumnezeu să-i lase pe ucenicii lui Isus să-i cearnă! Niciunul din ucenici n'a știut acest lucru. Iar acum, când Isus îi înștiințează despre aceasta, se pare că niciunul din ei nu pricepe. De aceea ei vor ajunge în ciurul Satanei fără să știe lucruri cari i-ar fi întărit și încurajat.

Și Dumnezeu l-a dat.

Aici e lucrul greu de priceput. Dumnezeu dragostei, al milei și al bunătații, El însuși, a ascultat cererea Satanei și a dat pe preaiubiții Săi ucenici să fie cernuți de cel mai tare, mai rău și mai periculos dușman al lor. Dece? Ca să le vadă credința, va spune cineva. Eu cred însă, că e ceva mai mult. Ciurul cu care se cerna grâul în vechime, atunci când nu erau mașinile de treerat de azi, avea un scop deosebit. El curăța și alegea grâul. Pleava se aduna la o parte. Praful cădea de pe grâu. Deci el avea misiunea de a alege și a curăți grâul. Tot astfel lucrează și încercările pe cari Dumnezeu le lasă să fie trimise de Satana peste ucenicii Săi. Ei se vor

alege. Iuda se va dovedi pleavă și va fi aruncat la o parte. Ceilalți vor fi curățiți. Petru mai ales va fi curățit de mandria lui, de dorul său de a fi mare și mai ales de încrederea în sine în lupta contra păcatului.

Petru nu era pregătit.

Domnul a știut ce-l așteaptă pe Simon. Încercarea va fi atât de mare și curățul va fi scuturat atât de puternic, încât fiul lui Iona își va pierde capul și va cădea. De aceea, în sufletul lui Isus era o îngrijorare cu privire la ucenicul Său. De mai multe ori a încercat să-l ajute și să-l pregătească, dar zadarnic. Petru era atât de încrezut în sine și atât de sigur, că poate chiar muri pentru Domnul, încât n'a simțit nevoie nici de rugăciune, nici de veghiere și nici de meditație. De aceea nu s'a dus să se roage în Ghetsimani, când Domnul l-a chemat atât de stăruitor. El credea că se găsește în sine puteri cari pot birui orice ispită. Nu se vedea că e de slab, de gol și de orb. Nu își vedea întreagă păcătoșenia și slăbiciunea sa. Nu pricepea că numai harul lui Dumnezeu primit prin Duhul sfânt, poate să ne facă biruitori în ceasul ispitei. De aceea el a căzut în ciurul furios al Satanei, pe neașteptate.

Dar Eu m'am rugat pentru tine...

Din tot textul nostru cuvintele acestea sunt cele mai mărețe. Ce frumos e acest tablou! Petru e dat în mâna Satanei. Acest lucru nu putea fi înlăturat. Fiul lui Iona trebuie să treacă prin valea umbrei morții. El trebuie să fie cernut de diavolul. Dar îndată ce a văzut acest lucru, Isus a început să Se roage. Petru ajunge în ciur. Întreagă viața sa spirituală e încercată greu. Diavolul revarsă asupra lui cele mai mari furtuni. Dar de altă parte e Isus. El se roagă tot timpul Tatălui. Ah, iubite cetitor, lucrul acesta s'a întâmplat de multeori în istorie. Poate el se re-

petă și în viața ta. Noaptea s'a pogorît, furtunile s'au deslănțuit, Satana a năvălit cu toată furia iadului asupra ta. Tu esti greu încercat. Dar în aceste clipe nu uita: Isus se roagă pentru tine!

Să nu se piardă credința ta.

Ce a vrut Domnul Isus să spună prin aceste cuvinte? Ele au un înțeles foarte adânc. Era sigur că Petru va ajunge în ciurul Satanei. Mai mult, Isus știa că Petru va păcătui, pentru că nu era pregătit sufletește prin rugăciune ca să preîntâmpine ispita. Așa dar lepădarea și căderea lui Petru nu se putea înlătura. Ce a mai rămas atunci? Credința lui Petru. E una să păcătuiești; e cu totul alta să-ți pierzi credința. Diavolul duce împotriva noastră o luptă îndoită. Întâi, face tot ce poate ca să ne atragă să cădem în cursa păcatului. Dacă i-a reușit să ne aducă până aici, lucrul său e făcut numai de jumătate. Căci se poate întâmpla ca păcătosul să se trezească din păcat, să înceapă să creadă în iubirea lui Dumnezeu. În acest caz, păcătosul se pocăiește și crede, iar Dumnezeu îl primește. De aici înainte păcătosul iertat se va păzi de păcat și se va încrede în rugăciune cu mult mai mult ca mai înainte.

De aceea Satana, după ce a atras un om în nelegiuire, vrea să-i nimicească orice urmă din sufletul său. De bună seamă, după ce Petru s'a lepădat așa de josnic de Mântuitorul său, Satana i-a șoptit că acum orice încercare de îndreptare e zadarnică. Hristos nu-l mai primește și Dumnezeu nu-l mai iartă. Păcatul său e de neiertat. Același lucru l-a făcut diavolul și cu Iuda. Aici a reușit, nimicindu-l. Dacă Iuda ar fi crezut în dragostea lui Isus și s'ar fi pocăit, el ar fi fost iertat. Dar diavolul, nu numai că l-a atras în acel păcat grozav, dar i-a nimicit orice speranță din suflet. Credința lui a fost naufragiată. În acest caz i-a rămas numai ștreangul.

Dar, slavă Domnului, că la Petru a

(Continuare în pag. 2-a)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub Îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VII. No. 4 28 Ianuarie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

În străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiteră banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

In împrejurările prin cari am trecut, mulți abonați și mulți din cei ce adunau abonamente, n'au mai putut face lucrul cu aceeași ușurință ca altă dată. De aceea apelăm din nou la toți iubitorii revistelor noastre să lupte mai departe să adune abonamente la FARUL, CALAUZĂ și MANA. Să fie siguri că, cu voia Domnului, aceste foi vor apare regulat și continuu ca și mai înainte.

O ZI DE BUCURIE au avut frații din Racovița, jud. Sibiu, la praznicul Crăciunului. De mai mult timp frații au adunat ban cu ban, pentru ca să-și cumpere instrumente pentru orchestra. La Crăciun li s'a putut îndeplini această dorință de a slăvi pe Domnul și pe această cale. La bucuria lor a luat parte și corul fraților din Sibiu. Serviciul tineretului a fost condus de fr. I. Oltean, iar corul din Sibiu și muzica din Racovița, cari au împodobit programul, au fost conduse de fr. P. Stoica.

A INCESTAT DIN VIAȚĂ, la 31 Dec., fr. I. Tadari, din Jupânești, jud. Severin. Serviciul înmormântării a fost săvârșit de frații Ardelean Emilian, D. Vidoni și Ion Roman, ajutați de frații din loc.

Dela Societatea Misionară Baptistă

S'au primit cu recunoștință următoarele sume pentru Misiunea Internă:

1. *Misiunea între lepșoi*: Silvia Pitic, Gârboveț, 100 lei. Seminaristii Basarabeni, 100 lei. Cioara Aron, Tulcea, 100 lei. Cure Simion, seminarist, 100 lei.

2. *Misiunea în Moldova*: Nicolae Sava, Iași, 150 lei. Bis. Bapt. Moldova, Iași, 250 lei. Bis. Bapt. Buzdugani, Iași, 119 lei. Leah Adrean, 50 lei.

Casier: Petru Truța, Str. Berzei 29, București 2.

În ciurul Satanei

(Urmare din pag. 1-a)

fost altfel. Isus s'a rugat pentru el ca să nu-și piardă credința și rugăciunea. Sa a fost ascultată de Tatăl. După ce Petru s'a lepădat de Mântuitorul Său, Isus s'a uitat la el. În această privire era și o muștrare mare pentru păcatul înfăptuit, dar și o arătare a milei Sale. De aceea Petru s'a pocăit de păcatul său și a crezut că Isus îl va primi din nou. Credința sa nu l-a înșelat. Vai, cu câți oameni se întâmplă altfel! Ei au căzut în vreo greșală sau păcat. Atunci diavolul le șoptește că nu se mai pot îndrepta și ei îl ascultă! Atunci credința lor e pierdută!

Un lucru trebuie să ținem minte: *inimă iubitoare a lui Dumnezeu nu se închide niciodată față de noi în viața aceasta.* De aceea oricât ai fi de căzut și de nevrednic, El te primește. Dar noi, oamenii, ne putem închide prin necredință inimile față de Domnul. Acesta e păcatul contra Duhului sfânt, când inima e impietrită și zăvorâtă cu totul în necredință față de Dumnezeu.

După ce te vei întoarce la Dumnezeu...

Și aceste cuvinte ale lui Isus sunt cunoscute. Cum adică? Petru nu era înainte la Dumnezeu? El, care fusese ucenicul devotat al lui Isus timp de peste trei ani? Ba da. El era întors, dar nu cât trebuia. El iubea pe Isus foarte tare.

Lăsase totul pentru El. Dar se mai iubea pe sine și se vedea mare și pe sine. Petru se despărțise de averi, de familie și de lume pentru Hristos, dar încă nu se despărțise de sine. Nu se văzuse în toată deșertăciunea nevredniciei sale și de aceea se încredea că e el destul de tare și de bun ca să biruiască orice deșman. Când a ajuns însă, în ciurul Satanei și când, după aceea, și-a văzut păcatul, a început să strige ca Pavel: „Nimic bun nu se găsește în mine!”

Acum el se va întoarce la Dumnezeu plin de umilință și de simțul nevredniciei sale. Știe că, dacă va mai primi ceva, aceasta va veni numai din iubirea nemărginită a lui Dumnezeu. Acum el e umilit, pocăit și desbrăcat de sine.

Intărește pe frații tăi.

Da, Petru, pocăitul și umilitul de după înviere, era în stare acum să întărească pe frații săi, căci nu lupta să fie mai mare între ei trezindu-le pisma. Apoi mai știa unde e izvorul puterii: nu în eul personal, ci în iubirea primită prin veghere și rugăciune.

Cine are urechi de auzit să audă. Trecerea lui Petru prin ciurul Satanei e o învățătură pentru credințioșii de pretutindeni. Când tu, iubite celilor, ești în acest ciur, adu-ți aminte că Isus s'a dată pentru tine să nu-ți piară credința. Roagă-te și tu.

Orfelinatul baptist din Prilipeț

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Orfelinatul Baptist din Prilipeț, jud. Caraș: Bis. Prilipeț, 651 lei. Soc. Fem. Prilipeț, 490 lei. I. Suvel, 590 lei. Troia V., 500 lei. Gh. Jura, Bozovici, 30 lei. D. și M. Goga, Bozovici, 800 lei. Bis. Bozovici, 539 lei. Soc. Fem., Bozovici, 1500 lei. Ion și Ana Teana, 600 lei. Ion Sușară, 2000 lei. Bis. Lăpușnicul Mare, 472 lei. Iefta Romănu, 1525 lei. I. Boba, 1000 lei. Soc. Fem., Lăpușnicul Mare, 9520 lei. I. Obersterescu, Lăpușnicul Mare, 150 lei. Soc. Fem., Dalboșet, 1200 lei. Meilă și Natalia Anghel, Sepotul Vechiu, 100 lei. Soc. Fem., Sepotul Vechiu, 500 lei. P. și S. Pitic, Gârboveț, 350 lei. Bis. Gârboveț, 414 lei. Un frate, 50 lei. Soc. Fem., Gârboveț, 1016 lei. D. Surulescu, Gârboveț, 300 lei. Soc. Fem., Bănia, 550 lei. C. Șuța, Rudăria, 100 lei. Claudi Sârbu, Rudăria, 100 lei. Soc. Femeilor, Rudăria, 6220 lei. Bis. Rudăria, 1527 lei. P. Ciortuz, 77 lei. Gl. Turnea, 300 lei. C. Sârbu, Prigor, 40 lei. L. Jilcu, Prigor, 50 lei. Bis. Prigor, 286 lei. Soc. Fem., Prigor, 500 lei. P. Plecia, Borloveni, 100 lei. Soc. Fem., Borloveni N., 300 lei. Bis. Borloveni N., 30 lei. Mita Raca, Detroit, America, 3200 lei. Sora Tila, Detroit, 200 lei. Sora Soicu, Detroit, 200 lei. I. Vișu, Hidia, 1000 lei. Gârba N., Cluj, 200 lei. Serbarea copiilor, Prilipeț, 72 lei. I. Donțu, Soroca, 80 lei. Ana V. Daria, Tichilești, 50 lei. Gh. Botaș, 42 lei. P. Bo-

dic, Reșița, 100 lei. C. Arcan, Moldova N., 1000 lei. P. Negru, Băile Herceulane, 200 lei. I. Târnovan, București, 400 lei. Ioan Păcurar, Gădălan, 270 lei. Tr. Teretean, Arad, 850 lei. Un frate din Lăpușnicul, 100 lei. Giurgiu D., Anina, 100 lei. L. Giurgiu, Anina, 15 lei. A. Păcurar, Timișoara, 45 lei. P. Bora, Orșova, 100 lei. Un grup de frați, 1651 lei. Mai multe biserici din comunitatea Moldova Nouă, 5000 lei. Un frate și o soră, 500 lei. I. Dârpeș, Bârza, 300 lei. S. Bubă, Gornea, 25 lei. Com. Mehadia, 3000 lei. P. Frățilă, Globocrișoara, 100 lei. Tr. Dragu, Vrâniș, 200 lei. Petru Turturea, Jugoslavia, 200 lei. I. Gârliște, 100 lei. Persida Linba, 50 lei. Gh. Catană, Mehadia, 172 lei. I. Boson, Vrani, 100 lei. Ion Cucos, Fârliș, 720 lei. Gh. Linta, Năidaș, sf. Cină, 500 lei. N. Craiovean, Anina, 207 lei. Sas P., Somesches, 480 lei. I. și M. Crașovan, 500 lei. P. Paidola, Pârvoava, sf. Cină, 700 lei. S. Trica, V. Bolvasnița, 1784 lei. Un frate cu inimă bună, 500 lei. Gh. Vaser, Vulcani, 100 lei. D. Bulzan, Păncota, 400 lei. V. Cristea, Ieriș, 300 lei. D. Moșii, Constanța, 40 lei. (Va urma). Casier: Ion Tunia, comerciant, Bozovici, jud. Caraș.

... ordecăteori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut".
Matei : 25:40.

CRUCEA LUI HRISTOS

de L. L. Sezonov

Indată după pocăință, apostolul Pavel a plecat în Arabia. El nu ne spune motivul pentru care s'a dus acolo. Dar, noi presupunem cu toată siguranța, ca apostolul s'a retras pentru a medita, înțelege și cuprinde toate amănunțele descoperirii pe care o primise dela Hristos. Acolo, în pustiu și în arșița Arabiei, Pavel a contemplat pe Hristos și Evanghelia Lui. Apoi, după reîntoarcerea sa, era stăpân pe Creștinism și avea idei și păreri clare, asemenea cristalului, în ce privește **tema** pe care o avea de predicat la oameni. Iată **tema** apostolului Pavel: „**Căci n'am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Hristos și pe El răstignit**” (1 Corinteni 2:2). Noi am putea rezuma această temă în trei cuvinte: **Crucea lui Hristos**.

Atât în fața Grecilor, Romanilor și Evreilor, cât și în fața credincioșilor, apostolul totdeauna ținea sus și tare, asemenea unei făclii luminoase, vestea crucii lui Hristos, adică a suferințelor și a morții Lui ispășitoare pentru păcatele și mântuirea întregii omeniri. E interesant să observăm că apostolul Pavel, în epistolele sale, descrie sau prezintă crucea lui Hristos sub **trei** laturi, sau înfățișări deosebite. Întâi,

nebulia crucii

lui Hristos. „**Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării, Dumnezeu a făcut cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii**” (1 Corinteni 1:18 și 21).

Nebulia crucii! Ce cuvinte ciudate! Oare ce a înțeles apostolul prin ele? În ce înțeles este Evanghelia sau crucea lui Hristos, o nebunie sau prostie pentru cei necredincioși? Probabil, pentru că moartea ispășitoare a lui Hristos nu fusese după calapodul oamenilor și de aceea a privită de ei ca o nebunie. Evreii, de pildă, privind moartea lui Isus Hristos, spuneau: „Nu înțeleg ce rost a avut un sfânt să moară pentru unul păcătos. Desigur ar pricepe ca un om vinovat să sufere pentru unul neprihănit. De aceea, moartea lui Hristos ni se pare fără înțeles și fără nicio socoteală sănătoasă”. Grecii, pe de altă parte, privind moartea lui Hristos, murmurau

batjocoritor: „Am pricepe dacă ar vedea un prost, care moare pentru cel înțelept”. De aceea, și lor li se părea crucea lui Isus, ceva fără de înțeles. În sfârșit, Romanii, privind moartea lui Isus Hristos, strigau cu glas tare, dar mândru: „Să moară un om siab și rob pentru cel tare și liber, și nicidecum cel puternic, pentru cel neputincios”. De aceea, și lor li se părea moartea și suferințele lui Hristos ca o prostie, sau nebunie curată. Fără îndoială, spune lumea de astăzi, am înțelege și susține chiar ca oamenii să moară pentru Dumnezeu, dar nu Dumnezeu pentru oameni și încă pentru cei păcătoși. De aceea crucea lui Hristos se pare, spun necredincioșii, o mare nebunie.

Apoi crucea lui Hristos pare o nebunie pentru necredincioși, pentru că ia **cinstea** omului „înțelept”, de a descoperi mijlocul sau calea sigură și adevărată care duce la împăcare cu Dumnezeu. Omul a descoperit America, a inventat scule, a pus la cale mașini, a cioplit lucrări mari, a câștigat războaie, etc. Dar el n'a fost în stare să descopere drumul cel drept, cel sigur și cel bun, care duce pe omul păcătos la Dumnezeu cel sfânt. Miutea ageră și inventivă a omului n'a putut să descopere sau să-și închipuie măcar ceva asemănător cu crucea lui Hristos, prin care Dumnezeu să fie neprihănit, pacatul să fie pedepsit și „totuși să socotească neprihănit pe omul păcătos”.

Dar crucea lui Hristos e privită de cei necredincioși ca o nebunie, pentru că **descopere** și dă la iveală pe adevăratul om din noi. În fața lui Hristos cel răstignit omul se înfățișează așa cum e, cu toate patimile, viciile, păcatele și egoismul lui. De fapt lucrul cel mai greu pentru om, e să-și recunoască **vina** păcatului său în fața lui Dumnezeu. El e gata să admită că e neștiutor și zidește școli și universități; că e bolnav și zidește spitale și sanatorii; că e fricos și înființează poliție. Dar, cu greu, foarte cu greu, e gata să admită și să recunoască pe față că e păcătos și vinovat în fața sfinteniei lui Dumnezeu. Inșă crucea lui Hristos (întuiește păcatele noastre, rușinează înțelepciunea noastră și descopere mândria noastră deșartă. Scriitorul Bernard Shaw,

când i s'a vorbit de Evanghelia și crucea lui Hristos, a răspuns: „Mulțumesc, eu pot să mă mântuiesc și singur”. Al doilea,

înțelepciunea crucii

lui Hristos. „**Dar pentru cei chemați, fie Iudei, fie Greci, este înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii**” (1 Corinteni 1:24—25).

Această înțelepciune a crucii lui Hristos se vede în **inițiativa** divină. Dumnezeu și nu omul, **s'a gândit primul** la mântuirea omului. Nu omul păcătos a fost cel dintâi, care și-a îndreptat rugăciunea de pocăință către Dumnezeu, ci Dumnezeu a fost cel dintâi, care și-a îndreptat chemarea spre cel rătăcit. Gândul, planul și înfăptuirea planului de mântuire a plecat dela Dumnezeu. De obicei oamenii ocolesc rezolvarea problemei păcatului. Unii tăgăduiesc existența păcatului, alții îl trec cu vederea, nedându-i importanța cuvenită, și alții încearcă să scape prin diferite mijloace nefolositoare. Dumnezeu a fost singurul care S'a gândit la rezolvarea acestei probleme chinuitoare și apăsătoare. El, în înțelepciunea Lui nemărginită, a găsit cu cale să rezolve întregă problema păcatului prin crucea lui Hristos: păcatul să fie pedepsit, dar păcătosul mântuit.

Apoi, simplitatea condițiilor de mântuire prin crucea lui Hristos, descoperă înțelepciunea lui Dumnezeu. Cuvintele biblice, ca de pildă: „Cine vrea, să vie!” „Cine însetează, să bea”. „Cine crede, se mântuie”, etc., arată cu câtă ușurință se poate omul mântui prin jertfa crucii lui Hristos. Această mântuire nu atârnă nici de timp, nici de cultură, nici de starea socială, nici de păcatele cuiva, ci numai de credința voită și personală a omului păcătos în jertfa lui Isus Hristos. Al treilea,

puterea crucii

lui Hristos. „**Propovăduirea crucii pentru noi, cari suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu... Și slăbiciunea lui Dumnezeu, este mai tare decât oamenii**” (1 Corinteni 1:18 și 25).

(Continuare în pag. 8-a)

Hristos din lăuntru

de Petru Truța

Religiile din toate timpurile se împart în două grupe mari: religii false și religii adevărate. Religii cari duc la Dumnezeu și religii cari îndepărtă de la Dumnezeu. Religii cari zidesc viețile oamenilor și religii cari le dărâmă. Există un singur lucru care creiază această mare deosebire. Religiile păgâne și-au creat dumnezeii lor, în afară de oameni, de multeori după chipul și asemănarea lor. Religia creștină a primit pe Dumnezeu. Creștinii primesc pe Dumnezeu în viața lor. Dumnezeu se coboară în viața creștinilor, în Hristos. Numele lui Isus Hristos este Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu cu noi”. De aceea religiile păgâne din toate vremurile au socotit ca parte principală a practicilor lor, formele din afară, ceremoniile; în timp ce religia creștină a părăsit toate ceremoniile deșarte și s'a îndreptat spre sufletul omenesc, pentru ca să-l curățească și să-l ridice spre Dumnezeu.

Religia creștină este singura care învață că putem avea pe Dumnezeu în viețile noastre; că aceasta este adevărata religie, a trăi cu Dumnezeu; că prin credință putem primi pe Hristos în lăuntrul vieților noastre. Aceasta este chiar mai mult decât o religie. Prin religie oamenii încearcă să găsească pe Dumnezeu în timp ce creștinii cred într'un Dumnezeu care s'a coborât să găsească oamenii, să trăiască cu ei, să-i iubească și să moară pentru ei. Sfânta Scriptură nu învață pe creștinii deloc, să creadă într'o religie din afară, într'o religie a formelor. Din contră ea ne învață că religia noastră trebuie să fie cu mult mai adâncă în inima noastră, să fie cu mult mai puternică, să fie sufletul nostru, viața noastră. Isus Hristos a zis: „Eu sunt viața, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic”. Toată hrana mlădițelor, toată viața lor vine de la viața. Ele trăiesc o singură viață cu viața, trăiesc laolaltă. „In ziua aceea”, zice Isus, „veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că **Eu sunt în voi**”. Iar într'o altă parte, „**Eu sunt în ei, și Tu în Mine**; pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să

cunoască lumea că Tu M'ai trimis, și că i-ai iubit, cum M'ai iubit pe Mine” (Ioan 17:23). Apostolul Pavel, în Epistola lui către Galateni, cap. 2, v. 20, spune: „Am fost răstignit împreună cu Hristos și trăiesc... dar nu mai traiesc eu, ci **Hristos trăiește în mine**. Și viața, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m'a iubit și S'a dat pe Sine însuși pentru mine”. Adevărul acesta mare al unui Hristos care trăiește în viața noastră, se primește prin credință. Aceasta ne-o spune și apostolul Pavel, în Epistola lui către Efeseni, cap. 3, v. 17—19: „...așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre **prin credință**; pentru ca, având rădăcina și temelie pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, **ca să ajungeți plini de toată plinitatea lui Dumnezeu**”. Aceasta este una din tainele cele mai adânci, dar în același timp și din cele mai glorioase, după cum tot apostolul Pavel arată în Epistola lui către Coloseni 1:26 și 27: „Vreau să zic, taina (ținută ascunsă din veșnicii și în toate veacurile, dar descoperită acum sfinților Lui, cărora Dumnezeu a voit să le facă cunoscut care este bogăția slavei tainei acesteia între Neamuri, și a nume **Hristos în voi, nădejdea slavei**”. Modul în care această unire cu Hristos este cu puțință se arată foarte clar în cuvintele apostolului Ioan, în întâia sa epistolă, cap. 3, v. 24: „**Cine păzește poruncile Lui, rămâne în El, și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Domnul, pe care ni l-a dat**”. Iar ceea ce umple sufletul nostru de bucurie, este faptul că **această unire cu Isus este cu puțință pentru toți oamenii**. „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi uita cina cu el și el cu Mine”.

Pentru noi, ca și copii al lui Dumnezeu, gândul acesta al unui Hristos care trăiește în noi, nu poate să fie un lucru greu de înțeles. Să ne gândim la o asemănare. O mamă văduvă, care are numai un singur copil. Un copil care, pe măsură ce crește, îi de-

vine tot mai scump și mai drag. Dar, spre nefericirea ei, cu cât copilul devine mai matur cu atât creștea și iubirea lui pentru viața pe ape, pe mări, până când se face marinar. Au trecut anii unul după altul și această văduvă sârmană singuratecă nu a mai auzit un cuvânt despre fiul ei scump. Ea se gândește într'una la el dacă mai trăiește sau dacă este mort. Ea nu-l va uita niciodată în rugăciunile sale. Ea va vorbi într'una vecinelor sale despre copilul ei plecat și așa de mult dorit. Fiecare răsufare a ei este chemarea lui din depărtările necunoscut. Este foarte greu oare să înțelegem aceea ce se spune despre o astfel de persoană că „fiul ei trăiește în inima ei?” Este mai greu oare să înțelegem că Isus Hristos ca Mântuitor al nostru, ca Unul care ne-a iubit mai mult ca oricine pe pământ, poate să locuiască, trebuie să locuiască și locuieste în inimile noastre?

Faptul că Isus Hristos nu este departe de noi, nu este străin de noi, nu este ceva mit, ci cea mai apropiată ființă de viața noastră creștină, aduce sufletului nostru o mare mângâiere.

1. **Isus nu poate fi răpit, furat, îndepărtat din viața noastră de nimeni.** Credința noastră în Isus Hristos este o credință ce nu poate fi înșelată. Noi nu avem numai o credință, noi îl avem **pe El**. E degeaba ca oamenii să ne constrângă să credem altfel. Noi știm în **Cine** credem. Credința noastră în Isus Hristos nu este materială, ea este spirituală. În contra lucrurilor spirituale, mijloacele de constrângere materială, sunt prea slabe. Eroismul creștinilor dealungul veacurilor arată de ajuns că adevărații urmași ai lui Hristos au fost supuși la persecuții grele, dar toate suferințele laolaltă, în loc să slăbească credința lor, le-au întărit-o mai mult. Hristos din viața lor a fost o realitate vie și nesguduită.

2. **Prezența reală a lui Hristos înseamnă nutere.** Martirii din toate timpurile au fost zata să se despartă chiar de viețile lor în miilocul celor mai mari suferințe, decât să se despartă de Hristos. Ce i-a făcut pe ei să învingă cel mai puternic instinct, instinctul conservării vieții? Numai prezen-

(Continuare în pag. 7-a)

Marcu

de D. Pascu

„Ia pe Marcu și adu-l cu tine; pentru că el îmi este de folos pentru slujbă”. 2 Tim. 4:11.

Pavel este în focul încercărilor. Moartea bate la ușa închisorii în care este ținut și în această situație bătrânul luptător caută după tovarășii încercate. El dorește să aibă pe lângă el oameni statornici cari sunt gata să plătească ultimul preț al devotamentului. Omul la care s'a oprit este Ioan Marcu, tânărul despre care altădată a vorbit atât de aspru.

Înainte cu 10 ani, când Pavel și Barnaba voiau să plece în a doua călătorie misionară, Marcu se imbie să fie luat cu ei, dar Pavel îi refuză serviciile. Pavel credea că prezența lui Marcu într-o lucrare atât de mare și grea, ar fi mai degrabă o piedecă decât un ajutor. Pavel iubea pe Barnaba și avea de ce să-l iubească. Barnaba a fost singurul care l-a primit cu o deosebită căldură după ce s'a pocăit pe drumul Damascului. Tot Barnaba a fost acela care l-a căutat la Tars și l-a adus cu sine în lucrarea cea mare din Antiohia. Ei au fost primii cari au îndrăznit să facă acea călătorie de evanghelizare care a adus atât pe Grec cât și pe Iudeu la crucea lui Hristos. Totuși pe chestiunea lui Marcu s'au despărțit în păreri. Barnaba dorea să ducă în misiune pe Marcu iar Pavel nu. Astfel a plecat Pavel cu Sila, iar Barnaba cu Marcu.

Chemarea și greșala lui Marcu.

Când biserica din Antiohia, trezită de Duhul sfânt, s'a hotărât să asculte porunca Mântuitorului de a duce mai departe la cei pierduți vestea mântuirii, a ales primii misionari pentru străinătate în persoana lui Pavel și Barnaba. Lângă acești oameni încercați, biserica a mai recomandat și pe Marcu, un tânăr plin de vlagă, de spirit, care promitea mult pentru pionierii Evangheliei. Ei au format avangarda zecilor de mii de suflete eroice, cari au străbătut mări și țări pentru a duce vestea cea bună a Evangheliei până la capătul pământului. Oasele acestor misionari sfîntesc astăzi pământul tuturor continentelor și datorită lor, sub soarele fiecărei țări se laudă Numele lui Dumnezeu.

Pentru Marcu această încredințare a fost o onoare față de care el s'a purtat necuviincios. Când a văzut că viața misionarului nu este o paradă ci un drum de spini și bulgări, s'a hotărât să-și întoarcă spatele prietenilor, greutăților și să plece la casa mamei sale din Ierusalim.

Marcu nu avea niciun motiv să-și îndreptățească plecarea. Pavel și Barnaba îl iubeau mult și ei vedeau că secerișul este mare și lucrători sunt puțini. El știa că poate fi de mare ajutor și că poate face un serviciu bun pentru cauza Impărăției lui Dumnezeu, totuși a plecat. Marcu s'a temut să înfrunte greutățile. Lepădarea de sine a fost o jertfă prea mare pentru el. El a fost crescut sub ochii mamei, într-o casă bogată și desmierdat. Iar acum când s'a isbit de pericole în calea misionară, a aruncat însărcinarea sfântă și a plecat acasă.

Marcu are și printre noi destui tovarăși. Sunt mulți dintre aceia cari, acum câțiva ani au fost plini de însuflețire pentru Hristos și au fost gata să înceapă lucrări mari, dar acum numai din când în când vin la biserică iar serile de adunare ar putea fi suspendate din partea lor. Dacă ai sta cu fiecare dintre aceștia de vorbă, nu ți-ar putea niciunul spune vreun motiv serios care l-a făcut să-și părăsească însărcinarea sfântă. Ei nu vor să plătească prețul. Ei nu vor să se supună condițiilor cerute de Mântuitorul pentru fiecare ucenic în parte, de a-și lua crucea și de a-L urma în fiecare zi.

Refacerea lui Marcu.

Și într-o bună zi, din întunecul temniței dela Roma pleacă serisoarea ce purta iscălitura lui Pavel, care scrie: „Ia cu tine pe Marcu; pentru că el îmi este de folos pentru slujbă”. Fricosul de ieri a devenit eroul de astăzi și faptul acesta este îmbucurător și pentru noi, deoarece Dumnezeu, care a făcut această lucrare atunci, poate s'o facă și astăzi.

Pavel a fost unealta binecuvântată prin care a lucrat Dumnezeu printre păcătoși. Asprimea apostolului a trezit și a pus pe gânduri pe Marcu. El avea lipsă de

un frate mai mare care să-l ia din scurt și Pavel a fost acest frate. El i-a spus fără înconjur ceea ce credea despre el și anume că este nefolositor în lucrul sfânt. Pavel a adus pe Marcu la lumina unde și-a văzut slăbiciunea și păcatul, pentru ca apoi să se refacă. Mulți oameni au fost scăpați de pierzare pentru că le-a ieșit în cale câte un Pavel sau Natan cari priveau până în cele mai îndepărtate ascunzișuri ale sufletului lor.

În această refacere a lui Marcu, Petru și-a avut și el rolul său. Când Marcu și-a venit în fire și și-a văzut păcatul, inima lui s'a frânt de durere, de părere de rău și de rușine. Atunci i-a venit în ajutor Petru. El a primit însărcinare din partea Învățătorului ca să întărească pe frații săi. Petru era încă la Ierusalim și el a știut să vorbească cu putere celor cu inima frântă. Pare că vezi pe tânărul cu capul plecat, cu ochii plini de lacrimi și alături de el pe bătrânul galileean care știa ce însemnează părerea de rău și plânsul cu amar. El îi pune mâna pe umăr și-i vorbește li spune din viața și din experiența lui, de lepădarea și căderea sa, de plânsul și de ridicarea lui. Li spune că Isus crede pe tineri și mulcul care fumegă încă nu-l stinge, nici trestia frântă n'o sdrobește. Și Marcu privește spre cruce și și vine în fire. El începe din nou, chiar dela început, și slavă lui Dumnezeu că Marcu nu s'a pierdut. Marcu a devenit folositor lui Petru, lui Pavel, lui Dumnezeu și a scris minunata lui Evanghelie.

Speranța noastră.

Refacerea lui Marcu este o Evanghelie pe seama noastră. Într-o măsură mai mare sau mai mică, noi am gresit cu toții. Am dezertat dela chemarea noastră de buni creștini.

Astăzi, când păcatul strigă la colțurile străzilor, avem nevoie de tineri cari privesc spre soarele cel fără de pată, spre Isus, ca să primească dela El lumină. Isus e înaintea noastră, noi nu avem ce căuta înapoi. Cu toate că înaintea noastră e negură deasă, în cale ne stau spini și în jurul nostru urlă furtuna, noi trebuie să

(Continuare în pag. 6-a)

Din lumea largă

Majestatea Sa Regele a dat un decret prin care se stabilește cum va fi condus **FRONTUL RENASTERII NAȚIONALE**. În conformitate cu acest decret, în fruntea acestei mișcări de refacere națională va sta un Consiliu Superior Național compus din 150 de membri. Din aceștia 50 vor fi din partea industriei și comerțului și 50 din partea intelectualilor. Așa că toate clasele de cetățeni vor avea reprezentanți în acest Consiliu. M. S. Regele a numit pe timp de doi ani o mare parte din membrii acestui Consiliu. Afară de acest Consiliu, va funcționa și un Directorat al Frontului, compus din 30 membri, 10 din partea agriculturii, 10 din partea comerțului și 10 din partea intelectualilor. M. S. Regele a numit pe următorii membri în acest Directorat: 1). Din partea Agriculturii și Muncii manuale, domnii: Călinescu Armand, Flondor Gheorghe, Gherman Eftimie, Jebeleanu Ion, Ionescu-Sisești G., Șerban Mihail, Sescioreanu C-tin.

Comert și Industrie: Angelescu Constantin, Bujoi Ion, Constantinescu Mitiță, Gafencu Grigore, Gigurtu Ion, Savu Eugen, Slăvescu Victor, Tilea Viorel.

Ocupațiuni intelectuale: Andrei Petre, Cancicov Mircea, Cazacliu Grigore, Ghelmegeanu Mihai, Hatieganu Iuliu, Iamandi Victor, Balea Mihail.

M. S. Regele a mai numit trei secretari generali ai F. R. N. și anume: prof. N. Cornățeanu, pentru Agricultură și Muncă, dl prof. Victor Vălcovici, pentru Comert și Industrie și dl prof. Silviu Dragomir pentru intelectuali.

Privind numele celor puși de Su-

Marcu

(Urmare din pag 5-a)

ne aducem aminte că Isus e în fruntea noastră și noi trebuie să mergem după El.

Când Marcu s'a întors la Pavel starea marelui misionar era și mai grea decât atunci când l-a părăsit. Pavel stă la închisoarea din care n'a mai ieșit decât ca să intre în veșnicii, totuși Marcu e gata să meargă pentrucă știe că lângă Pavel stă Isus. Cel ce a promis să fie cu ai Săi până la sfârșitul veacurilor. Azi multe s'au schimbat, dar Isus a rămas același.

veran să conducă timp de doi ani F. R. N., vedem marea înțelepciune de care a fost călăuzit alegând pe unii dintre cei mai deștoinici oameni, cari vor studia nevoile cetățenilor țării și le vor aduce la cunoștința guvernului spre a fi satisfăcute.

I. P. S. Patriarhul Miron, primul ministru, a convocat pe toți membrii Consiliului Superior al Frontului Renașterii Naționale la o ședință în 26 Ianuarie în sala senatului.

Cehoslovacia intră încet sub influența Germaniei. Conducătorii de azi ai acestei țări cred că, a fost greșită politica din trecut, dușmănoasă marelor lor vecine, adică Reichului. De aceea de curând d-l Chvalcovski, ministrul de externe al Ceho-Slovaciei a mers la Berlin, unde a stat de vorbă cu d-l Hitler. Ceho-Slovacia însă, cere să nu fie cotropită de forța mare a Germaniei.

Naționaliștii spanioli au intrat în Barcelona. Astfel ei au dat o lovitură grozavă republicanilor. Se crede că, în curând republicanii vor fi biruiți cu totul. Aceasta va însemna că planurile d-lui Mussolini în Spania vor fi înlăptuite. Franța însă, e foarte neliniștită din pricina acestui fapt. Ea se teme că Spania naționalistă va trece cu totul sub influența Germaniei și Italiei și va fi folosită de ele împotriva Angliei și Franței într'un viitor război. Căci Italia nu încetează de a cere mai multe bucăți din coloniile Franței.

Contele Ciano, ministrul de externe al Italiei, a făcut o vizită d-lui Stojadinovici, primul ministru al Jugoslaviei. Prin aceasta prietenia dintre cele două țări, care exista și până acum, s'a întărit. Mai mult, e vorba ca să se ajungă la o înțelegere și între Jugoslavia și Ungaria. Afară de aceasta se crede, că s'ar fi discutat și apropierea mai mare între România și Ungaria. De bună seamă România hrănește cele mai mari dorinți de a avea legături bune și prietenești cu toți vecinii, cu o condiție dreaptă ca hotarele ei actuale să fie respectate.

Dr. Schacht, fostul președinte al Băncii Reichului mai mulți ani, a fost înlăturat de d-l Hitler. Înlăturarea lui a produs o sur-

priză pretutindeni întrucât dănsul condusese cu mare succes finanțele Germaniei în cei mai periculoși ani. Întrucât dr. Schacht a fost contra speselor prea mari, cari ar fi întrecut posibilitățile normale, se crede că, a fost pus la o parte, ca să se poată recurge la orice mijloace pentru înarmarea Germaniei.

Să cântăm

În multele greutăți pe cari le întâlnim, să nu uităm să cântăm.

După cum am amintit și mai înainte, avem **cărți de cântări** cu diferite prețuri. Sunt cu 60, 70 și 80 lei bucata. Cele mai scumpe se deosebesc prin legătura mai bună pe care o au. Cine comandă 15 bucăți, primește un rabat de 10 la sută. Aceasta este ediția cea mai nouă și cuprinde un număr de peste 660 de cântări.

Nu uitați de cărțile frumoase și folositoare. **Toate lecurile la îndemână, Ogorul nostru și Istoria Unirii Românilor**, fiecare cu câte 30 lei.

Toți copiii și tinerii trebuie să-și cumpere cea mai nouă carte apărută în Depozitul nostru, **Istorie pentru copii și tineret** cu 18 lei bucata. Cine comandă 10 bucăți primește un **rabat de 3 lei** la bucată.

Țara cărții, cu 50 lei bucata. Cine comandă 5 bucăți, primește un rabat de 20 la sută.

Puterea Misiunii, 30 lei bucata. Cine comandă 10 bucăți, primește un rabat de 30 la sută.

Harta Palestinei cu 100 lei bucata. **Cântările Trisofobiei** cu 100 lei bucata, **Regisre, Biblie și Testament**.

Mai avem Calendare mari și Biblice pe 1939. Comandați-le cât mai în grabă.

Toate cărțile ce s'au anunțat mai sus comandați-le dela **Depozitul de Literatură Arad**, Str. Fabricii No. 20.

Vă rugăm ca banii și toate comenzile pentru literatură să fie trimise numai la adresa: DEPOZITUL DE LITERATURA ARAD, Str. Fabricii No. 20.

Va mai rugăm ca, atunci când trimiteți înainte bani pentru literatură, trimiteți și pentru spese de poștă. Noi servim foarte bucuros pe oricine contra ramburs, adică plata la ridicarea coletului.

Depozitul

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

O zi de rugăciune

Duminică, 5 Februarie, 1939

Venericii Domnului Isus Hristos se roagă în fiecare zi. Viața creștină este ca și viața de copil: credinciosul zi cu zi vorbește cu Tatăl său ceresc, îi spune necazurile, îi aduce mulțumirile și-i prezintă cererile. Dar din când în când vin cazuri și anumite împrejurări în cari cei credincioși trebuie să-și îndrepte rugăciunile cu cereri către Dumnezeu uniți cu toții pentru același țel. Frații întru Hristos, cari dau Cezarului cele ce sunt ale Cezarului și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu, sunt chemați a ține seamă că ziua de 5 Februarie 1939, este o zi de rugăciune către Dumnezeu pentru următoarele lucruri:

1. Ca Dumnezeu să susțină cu multă sănătate și putere pe Majestatea Sa Regele Carol II. în marea lucrare de re-

naștere națională pentru binele tuturor locuitorilor țării și pacea lumii.

2. Ca Dumnezeu să susțină cu sănătate și putere pe toți guvernânții, pentruca să servească țara, să facă dreptate tuturor locuitorilor țării, în spiritul și litera Evangheliei Domnului Isus Hristos.

3. Ca Dumnezeu să ne dea putere și răbdare întru a purta crucea noastră în fiecare zi pentru credința și cauza Evangheliei.

4. Ca Dumnezeu să ierte pe cei ce ne fac rele și vorbească neadevăruri contra noastră și să le dea dragoste de adevăr și dreptate creștinească.

Toate acestea în numele lui Isus Hristos.

Cu iubire frățească

Ioan R. Socaciu.

Ioan T. Cocuț.

Hristos din lăuntru

(Urmare din pag. 4-a)

ta neîgăduită a lui Hristos! Cât de marete și de vii sunt cuvintele apostolului Pavel, scrise înainte din lăuntru: „Oare ne va despartă pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau sramătoarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? După cum este scris: „Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat”. Totuși în toate aceste lucruri noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare, nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru”.

3. Acolo unde este Hristos, este biruință. În Hristos nu există faliment, nu există cadere. Nici aici în ale căror vieți trăiește Hristos, nu pot fi învinși. Ei sunt de nebiruit, ei sunt nemuritori. Toate se vor nimici, toate se vor dărâma, cerul și pământul vor trece, ei însă, vor rămânea pentru toate veșnicile. Ei sunt nemuritori ca și regele lor.

Ce cetate puternică avem noi în Hristos! Nu există dușman care să o poată dărâma. Ferice de

acii cari, în aceste zile grele și de încercări, nu au credința lor întemeiată pe forme reci și goale, ei cari au pe Hristos în viețile lor! Pentruca Hristos din lăuntru nu poate fi biruit. Și toți acci cari îl au pe El, au putere și bucurie chiar în mijlocul încercărilor. Ei merg din biruință în biruință.

Se știe de către toți eroismul pe care îl inspira Napoleon Bonaparte soldaților lui. Despre unul din ei se povestește următorul lucru mișcător. Luptase cu multă vitejie pentru regele și țara lui în primele tranșee. Pericolul morții nu-l speriasse de loc. Un glonte a venit și l-a lovit în piept. El a fost rănit foarte grav. Fără să fie multe speranțe pentru el, a fost dus la spital. A fost pus pe masa de operație și doctorii în jurul lui își începuseră lucrarea lor. În timp ce ei tăiau în rana lui dureroasă, soldatul le-a strigat: „Tăiați mai adânc și veți găsi pe regele”. Ce devotare și convingere măreață? Este gata fiecare frate și soră baptistă din România să spună la fel? Sunt încredințat că mulți sunt gata oricând să plătească prețul cel mare dacă li se cere. Că mulți sunt gata nu numai să trăiască pentru Hristos, ci și să moară pentru El. Și oricine are pe Hristos, va face aceasta cu bucurie.

FR. ILIE ȘANDOR a îndeplinit un boțez cu 8 suflete, la Sighișoara, în 8 Ianuarie. A fost ajutat de fr. Mihai Flueraș.

DELA UNIUNE

S-au primit cu recunoștință următoarele sume pentru „Uniune”: Florea Simionescu, Petesti, Ialomița, 80 lei. Bis. Bapt. Sebiș, Arad, 300 lei. Curuț Teodosie, pentru Bis. Bapt. com. Ferdinand, Severin, 300 lei. Bis. Bapt. Răstoci, Arad, 200 lei. Vladimir Blașenco, Tătărești, Cahul, 50 lei. Trandafir Sârbu, Tincova, Severin, 80 lei. Bis. Bapt. Cărand, Bihor, 185 lei. Bis. Bapt. Călărășanca, com. Atachi, Soroca, 300 lei. Bis. Bapt. Coșteiu de Sus, Severin, 68 lei. Maxim Onișenco, Ismail, 250 lei. Teodor Covaci, Oloșag, Severin, 90 lei. Bis. Bapt. Română Ateaș, Bihor, 200 lei. Gheorghe Oltean, com. Pătrăuți, Suceava, 800 lei. Bis. Bapt. Livadia de Camp, Hamedoara, 100 lei. *Casier: Petru Truța, Str. Berzei 29, București 2.*

În audiență la domnul Rezydent Regal al Ținutului Timiș

În numele tuturor baptiștilor din Ținutul Timiș s'a prezentat în audiență la Excelența Sa d-l Rezydent Regal al acestui ținut, o delegație, prezentându-i un memoriu cu privire la plângerile bisericilor baptiste, care a fost semnat de către frații: Dumitru Drăgăliță, Vasile Torsan, Goga Dănilă, Mihai Muntean, Atanasie Pascu, Leguzan Teodor, Gaia Marinea, George Teutsch, Carol Molnar, Dănilă Pascu și Moraru.

În numele delegației, au luat cuvântul în prezența d-lui Rezydent Regal fr. Vasile Torsan și Dănilă Pascu. Excelența Sa le-a promis că va răspunde memoriului în cel mai scurt timp, după ce va avea o convorbire telefonică cu domniile miniștri ai Internelor și Cultelor. Publicăm mai jos răspunsul primit.

Obiect: Autorizația Comunității baptiste de a face înmormântarea morților iviți în rândul credincioșilor săi.

DOMNULE,

La cererea dvs. din 10 Ianuarie vi se face cunoscut că am luat măsuri de a se admite Comunității baptiste să facă înmormântările morților iviți în rândul credincioșilor săi precum și cununile în cazuri urgente. Alle chestiuni rămân a fi admise cu respectarea dispozițiilor deciziei Ministeriului Cultelor, publicată în Monitorul Oficial Nr. 133/1938.

Rezydent Regal: (ss) A. Morla.

Șeful Serviciului: (ss) Indescifrabil.

Deci pe tot cuprinsul Ținutului Timiș se pot ține servicii religioase de înmormântări și cununii fără o altă aprobare, până situația se va schimba spre mai bine.

FAPTE, PILDE și IDEI

Acesta e adevărul

Un nobil, vizitând un spital de leproși din India, fu mirat de devotamentul și iubirea plină de grijă a surorilor de caritate, față de bolnavi. „Dvoastră desigur sunteți pline de însuflețire pentru omenirea suferindă”, zise el către una dintre îngrijitoare. „Însuflețirea pentru omenire”, răspunse ea, „nu m'ar fi putut ține aici nicio săptămână. Însă eu am ceva din mila și dragostea Domnului Isus Hristos, acesta e adevărul. Și acest fapt mă face să fiu mulțumită că trăiesc și lucrez în acest loc”. Într'adevăr dragostea lui Hristos este motivul unic pentru care suntem noi în serviciul Domnului. Servind pe cei suferinzi, îl servim pe Marele nostru Mântuitor.

Mai bun decât locașul

Un tânăr creștin stătea la căpătâiul unui frate bătrân muribund. „Vrei să-ți citească cel mai dulce verset din Biblie?”, întrebă tânărul. „Da”. Tânărul deschise Cartea și începu: „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri... Eu mă duc să vă pregătesc un loc”. „Citește mai departe”, îl zori bătrânul. „Nu acesta e cel mai dulce verset”. Tânărul continuă: „...pentruca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. „Da, da, acesta este”, zice suspinând ușurat bătrânul. „Nu locașuri doresc eu, ci pe El însuși”. Fericirea cerului va sta în prezența lui Hristos.

Trecător

Era un obicei vechiu în Roma ca atunci când trecea împăratul, îmbrăcat în toată pompa lui, în vreo zi de sărbătoare, un ofiter să meargă în fața lui și să ardă un fuior de în strigând cu glas tare: „Astfel trece gloria lumii”. „Sic transit gloria mundi”, arătându-i împăratului că toată onoarea și mărirea lui sunt zădarnice și vor trece ca și flacăra câștilor de în. Ce bine ar fi dacă am ține și noi în seamă acest mare adevăr! Numai cel ce face voia lui Dumnezeu, rămâne în veac.

Inceput mic, sfârșit mare

Mulți lucrători mari au început cu urelto foarte simple. Ferguson și-a făcut ceasornicul de lemn minunat de exact, numai cu un briceag. Dr. Wolaston, un vestit chimist, fu rugat să-și arate laboratorul său. El arătă un colț al camerei lui, unde stătea o tavă veche conținând câteva pahare, un mic cântar și un cimpoi. Acestea erau tot ce avea. Wilkie, marele artist, a învățat să deschidă o ușă de hambar cu un baston aprins. Benjamin West a făcut cele dintâi perii din părul unei pisici. Franklin a descoperit puterea trăsnetului cu ajutorul unui smeu, de

stoaara căruia a legat o cheie și o basma de mătase. Glifford și-a deslegat prima problemă de matematică pe o bucăciță de piele în prăvălia unui pielar. Acesta e principiul dumnezeesc: cel care a fost credincios în lucruri mici, va fi credincios și în lucruri mari.

Care o iubește mai mult?

O mamă voia să știe care dintre cei trei fii ai ei o iubea mai mult. Unul dintre ei aduse o tablă de marmoră pe care era scris numele mamei. Celalalt îi aduse un buchet minunat de flori; al treilea veni în fața mamei și-i spuse: „Mamă, eu nu ți-am adus nici plăci de marmură, nici flori mirositoare, dar ți-am adus inima mea; pe ea stă scris numele tău”.

Iubirea pretuiește mai mult ca toate comorile pământului. Domnul cheamă pe orice om la El: „Fiule, dă-mi inima ta” (Prov. 23:26). Să avem în inimile noastre scris numele Lui.

„Eu sunt gata”

În anul 1833 o mare ploaie de stele făcu spaimă printre populația Scoției. Într-o noapte, o mare mulțime îngrozită, aierga încoace și încolo. O femeie începu să strige pe fiul ei: „Alexandre, Alexandre, scoală, căci ziua judecății a sosit”. Auzind aceste cuvinte, fiul sări în sus strigând plin de bucurie: „Slavă lui Dumnezeu, eu sunt gata!” Poți să spui și tu, iubite cetitor, la fel? Ești și tu gata pentru ziua judecății?

Crucea lui Hristos

(Urmare din pag. 3 a)

Cu câteva zile înainte de moartea Lui, Domnul Isus Hristos a rostit următoarele cuvinte profetice: **„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii”**. Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară (Ioan 12:32-33). Crucea lui Hristos e puterea lui Dumnezeu prin care oamenii sunt atrași, înălțați și inspirați.

Crucea lui Hristos înalță starea spirituală a oamenilor. Ea împacă pe cel răsvrătit cu Dumnezeu; ea înalță pe cel pierdut și desmoștenit la starea de cetățean al cerului și copil al lui Dumnezeu.

Apoi crucea lui Hristos înalță starea moraliă și socială a oamenilor. Ea dă putere credinciosului de a se împotrivi păcatului și ispitelor diavolești; ea oferă tărie și putința de a trăi o viață evlavioasă, sfântă și după voia lui Dumnezeu, într'o lume stricată și dușmănoasă; ea ajută pe credincioși să fie cetățeni buni și cinstiți ai Patriei lor. Numai prin crucea lui Hristos, oameii pot fi înălțați deasupra curentelor comuniste și gardiste și deasupra certurilor nefolositoare de partide și, apoi, atrași și îndreptați spre Credință și Muncă pentru Tară și Rege.

În sfârșit, crucea lui Hristos inspiră pe credincioși la luptă pentru Dumnezeu. Prin ea căpătăm curaj în fața greutăților; îndrăzneală în fața prigonirilor; răbdare în fața suferințelor; bucurie în necazuri; liniște și seni-

nătate în vreme de furtună; și speranță în fața morții. Crucea lui Hristos ne inspiră și ne îndeamnă la jertfă și sacrificiu, la lepădare de sine și muncă pentru Hristos. Într'adevăr, crucea lui Hristos este încă puterea lui Dumnezeu, chiar în timpurile noastre.

De aceea, astăzi având fericirea să trăim în vremuri grele și împrejurări neobișnuite, să nu ne rușinăm de crucea lui Hristos prin tăcerea și frica noastră, nici să nu fim vrăjmași ai crucii lui Hristos prin nepăsare și lepădare de credință. Dimpotrivă, să privim la ea și să ne adăpostim în crucea lui Hristos, în vremurile aceste de încercare, care este înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu.

**Harmonii
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e e s k é s
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.**

UN BOTEZ Nou-Testamental a avut loc în biserica din Gătaia, jud. Timiș, la 10 Dec., cu un suflet, din Forotic. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Ef. Sâmbotean, iar din Cuvântul Domnului, dela Faptele 8:26-40, a vorbit fr. I. Gruia.